

Sygn. akt: I C 989/15 upr.

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 kwietnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Jarocinie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Magdalena Tyrakowska
Protokolant:	st. sekr. sądowy Monika Wojciechowska-Stasik

po rozpoznaniu w dniu 21 kwietnia 2016 r. w Jarocinie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Bank S.A. z siedzibą we W.

przeciwko M. B.

o zapłatę kwoty 5.563,04 zł

oddala powództwo.

SSR M. Tyrakowska

Sygn. akt I C 989/15 upr

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 20.08.2015r. powód (...) Bank S.A. z siedzibą we W. wniósł o zasądzenie od pozwanej M. B. kwoty 5563,04zł wraz z umownymi odsetkami od kwoty 4845,77zł obliczonymi wg 4.00- krotności stopy kredytu lombardowego NBP od dnia 20.08.2015r. do dnia zapłaty oraz kosztów procesu. W uzasadnieniu powód podniósł, że w dniu 10.11.2010r. zawarł z pozwaną nr (...) \ (...). Pozwana zobowiązała się do spłaty zadłużenia zgodnie z harmonogramem spłaty określonej w umowie i regulaminie. W związku z nieuregulowaniem w terminie zaległości powód wypowiedział umowę pismem z dnia 09.12.2014r. oraz wezwał pozwaną do zapłaty pismem z dnia 31.07.2015r. Pozwana nie wywiązała się z obowiązku spłaty. W związku z czym po upływie terminu, do którego pozwana była zobowiązana uregulować zadłużenie, całość zadłużenia stała się wymagalna. Powód dochodzi należności objętych pozwem, na którą składają się kapitał w kwocie 4845,77zł, odsetki umowne w kwocie 398,48zł, odsetki karne w wysokości 318,79zł oraz koszty w kwocie 0,00zł (k.2-5).

Sąd Rejonowy w Lublinie postanowieniem z dnia 14 września 2015r. wobec braku podstaw do wydania nakazu zapłaty, przekazał rozpoznanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Jarocinie (k.6).

Sąd wezwał powoda do uzupełnienia braków formalnych pozwu poprzez przedłożenie załączników do pozwu w terminie 1 tygodnia pod rygorem zwrotu pozwu (k.22. 00:00:37). Pozwany nie przedłożył żądanych załączników.

Pozwana M. B. nie stawiała się na rozprawy w dniu 1 marca 2016r. oraz 21 kwietnia 2016r. i nie usprawiedliwiła swojej nieobecności, w związku z czym Sąd, w oparciu o treść art. 339§ 1 i 2 k.p.c. wydał w sprawie wyrok zaoczny.

Sąd zważył, co następuje:

Pozwana M. B. nie stawiała się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę oraz nie wypowiedziała się co do twierdzeń powoda. Jednakże, zgodnie z art. 339 § 2 k.p.c. sąd nie przyjął za prawdziwe twierdzenia powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie, albowiem budziły one uzasadnione wątpliwości

Roszczenie strony powodowej w zakresie istnienia zobowiązania pozwanej i wysokości świadczenia opiera się wyłącznie na jej jednostronnym oświadczeniu. Powód dla wykazania tych okoliczności nie dołączył żadnych dokumentów tj. umowy zwartej pomiędzy stronami ani dowodów doręczenia pozwanej wezwania do zapłaty. Powód w pozwie powołał się na umowę oraz wezwanie do zapłaty, których nie przedłożył do akt. Pismo to jest pismem procesowym w rozumieniu art. 125§ 1 k.p.c., a więc należy je traktować jako oświadczenie strony powodowej co do istnienia zobowiązania i wysokości dochodzonego roszczenia. Samo zaś twierdzenie strony postępowania nie jest dowodem, a twierdzenie dotyczące istotnej dla sprawy okoliczności (art. 227k.p.c.) powinno być udowodnione przez stronę to twierdzenie zgłaszającą (art. 232 k.p.c. i art. 6 k.c.). Kodeks postępowania cywilnego zwalnia jedynie z potrzeby dowodzenia fakty powszechnie znane (art. 228§ 1 k.p.c.), fakty znane sądowi urzędowo (art. 228§2 k.p.c.), jak również fakty przyznane przez stronę przeciwną (art.229 k.p.c.). Roszczenie dochodzone przez powoda nie należy do żadnej z wymienionych kategorii.

Z uwagi na powyższe, wobec nie wykazania przez stronę powodową zasadności i wysokości roszczenia należało powództwo oddalić.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98§1 k.p.c. Powód przegrał proces, a więc winien ponieść jego koszty, które sprowadzają się wyłącznie do kosztów już poniesionych przez samego powoda.

/-/ M. Tyrakowska